

adskilligt, som maa rettes, inden vi naar til Overensstemmelse. Jeg skal ikke komme dybere ind herpaa, men jeg tror, at man, naar man som jeg ønsker en frugtbar Forhandling, der kan føre til et godt Enderesultat, gør bedst i ikke først at skændes om Sagen, men at faa den til Forhandling i et Udvalg. Vi her oppe i Landstinget er fredelige og gør ikke mere Kvalm end nødvendigt, men vi maa tillade os at have en Mening om Sagen, den maa vi jo saa gøre gældende paa en rolig og besindig Maade under Forslagets Behandling i Udvalget. Det ærede Medlem har Ret i, at Bestemmelsen om Siddepladser var den Bestemmelse, der i Fjor blev stemt ud af Forslaget med mindst Stemmetal, og det er derfor muligt, at den kan bevares, jeg skal ikke fremsætte nogen Spaadom i saa Henseende.

C. C. Andersen: Det er ganske rigtigt, hvad det ærede 4de kongevalgte Medlem (Nygart) sagde, at Bestemmelsen om den minimale Hviletid mødte stærk Modstand her i Fjor, men jeg maa tilstaa, at jeg nu saa lidt som i Fjor er i Stand til at erkende Rigtigheden af de Grunde, som fremsattes imod den. Saa vidt jeg forstod det ærede kongevalgte Medlems sidste Udtalelser, synes der hos ham at være nogen Tilbøjelighed til at ville have Forslaget gennemført i Aar og — saaledes opfattede jeg hans Udtalelser — gennemført nogenlunde i den foreliggende Skikkelse. For saa vidt denne Opfattelse deles af hans Partifæller, vil jeg gerne af Hensyn til Forslagets Gennemførelse resignere med Hensyn til Bestemmelserne om en Minimalhviletid. Men hvis Forhandlingerne i Aar kommer til at gaa i samme Retning som i Fjor, saaledes at man klipper de Bestemmelser, der yder Medhjælperne Beskyttelse, ud af Lovforslaget, ser jeg ingen Grund til at frafalde mit Standpunkt med Hensyn til Spørgsmaalet om den minimale Hviletid.

Nygart: Jeg ønsker ikke, at min Udtalelse skal opfattes, som om jeg paa nogen Maade havde givet Tilsagn om en Vedtagelse af Lovforslaget nogenlunde i den Skikkelse, det har faaet i Folketinget. Hvad jeg sagde, var, at vi, hvis vi vil naa

til et Enderesultat, gør bedst i at begynde at forhandle paa det Grundlag, som er sendt fra Folketinget, saa kan vi se, om vi til Slutning kan naa et Resultat. Det ærede Medlem har Ret, naar han opfattede min Udtalelse saaledes, at jeg vilde være med til at føre Forhandlingerne til Ende, saa at vi fik noget positivt ud af dem i Aar, og det vil jeg gøre, uagtet jeg ikke er særlig glad ved den Slags Lovgivning, der her er Tale om, men jeg anerkender, at vi nu en Gang er inde derpaa, den gældende Lov indeholder en Revisionsbestemmelse, og saa vil jeg ogsaa være med til at rette paa den gældende Lov.

Indenrigsministeren (Rode): I Fjor havde jeg Lejlighed til at veksle nogle Bemærkninger med det ærede Medlem (Nygart), som er Venstrepartiets Ordfører. Jeg finder derfor Anledning til at sige, at jeg synes, jeg har Grund til at takke ham for de Udtalelser, han fremsatte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Nygart: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 56 af 26. Marts 1898 om Erstatningsansvar for Skade ved Jernbanedrift.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3425).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ejsing: Den højtærede Minister sagde ved Forelæggelsen af dette Lovforslag, at der var gjort en Indrømmelse ved at om-